

Maja tilgad.

Isand: Kallis emand „Libekeel“, wõtke isted, minu emand saab teie üle rõõmuštama.

Prants, kas oled mamale ütlenud.

Prants: Ja papa.

Isand: Siis tuleb ta warsti, mis ta ütles?

Prants: Tema ütles: On see wana loba-
suu jälle siin.

Teenja tüdruk: Täna tuleb koolmeister
meile, mis mina temale pean süia andma?

Peren.: Odra hagana pudru, ja mis
eila ülejää.

Tütr.: Ta ütleb, et ta seda ei wõi süia.

Peren.: Pane natuge wõid sisse ja anna
kassile.

Üks härra: Ütlege mulle minu ülekõige
auustatud preili, kas tahate ikka seda magu-
sat armastust abielus eluaia põlgata?

Wana preili: Teatke, minu härra, abieluse
heitmine tõsine asi, mis kõik selle eluaiga
järgi mõtlema panevad!

Naene (põlewalt): Sina sõimastid mind
uõis!

Mees (rahulikult): Mina ei mõista mitte
armas laps, kui see wõimalik oleks? Minu
uulete üle ei tule mitte soow, et sina uõ
oled!

Naene: Kuidas, mis? Kas minul seda
weel tarwis oli.

Mees: Muidugi, minu laps, minu soow
ei ole sinu õrnuse ja halli kleidi järele, waid
seda, et sa uõ oleks, ja oma tešta iga
aasta muudaks.